

03030306 – 6. mars

Jeg er den gode hyrde. Den gode hyrde gir sitt liv for sauene. Joh 10: 11.

Ja, sier du kanskje, dette er jo vel kjente ord som vi har hørt mange ganger. Hvem skulle fremdeles ha noe behov for å se nærmere på dette? Mange kunne nok bare komme til å sovne mens de hørte disse ordene utlagt ennå en gang!

Og likevel er det akkurat dette budskapet som mer enn noe annet kan gjøre et iskaldt hjerte brennende og den døde levende, bare Guds Ånd får åpne hjertene våre.

Å, stopp nå opp ennå en gang og tenk over hva det er Kristus selv sier her: Jeg gir mitt liv for sauene!

Du har kanskje ingen fred, ingen glede, men er tvert imot kald og ulykkelig. Du har ikke noen med et varmt og omsorgsfullt hjerte som du kan legge ditt urolige hode inn til.

Men her kan du tro vi skal fortelle deg hvordan du selv kan få et varmt, lykkelig og fredfullt hjerte. Og hvordan skjer så det? Jo, hvis bare du kan feste blikket på din Frelseres ansikt når han sier: «Jeg er den gode hyrde – jeg gir mitt liv for sauene».

Hvis bare du får dette inn i hjertet ditt, kommer det ganske sikkert til å bli varmt der inne. Ja, gi deg en usigelig fred og glede. Be Gud at han for sin barmhjertighets skyld må gi deg en stille ånd og et åpent sinn, når du hører Herren taler disse ordene, så de kan få arbeide med deg. Ha dernest klart for deg hvem det er som taler. Tenk alvorlig over at det er den samme som du taler til i dine bønner – det er din Frelser!

Se på ham, og hør ham si: Jeg er den gode hyrde, og jeg gir mitt liv for sauene. Merker du ikke her en dyp og hjertelig omsorg hos ham som taler slik? Eller tror du virkelig fremdeles han kan være så kald og likeglad med deg som ditt vantro og kalde hjerte ofte vil ha det til?

Ta nå disse ordene med deg i din bønn. Skremmende bekymringer tynger kanskje hjertet ditt. Da vil du gjerne komme fram med denne nøden for din Frelser. Men det er som om du ikke opplever noen kjærlighet fra ham. Da skal du forsøke å se hans ansikt og det bildet du får av ham når han sier: Jeg er den gode hyrde – jeg gir mitt liv for sauene.

Og husk: Ennå er det bare ordene hans du er opptatt av. Ta så også for deg selve den gjerningen det tales om her; hans villige lidelse, hans bitre død –! Og la så disse ordene: jeg gir mitt liv for sauene, alltid stå foran deg, og åpenbare for deg alt det du ser her.

Se hvordan han frivillig går fram mot mørkets makt som kommer for å gripe ham i Getsemane. Hør at han sier: Leter dere etter meg, så la disse gå. – Jeg gir mitt liv for sauene. Se hvordan han stille går ut til retterstedet, «lik et lam føres bort for å slaktes». Lar dem slå naglene gjennom hendene og føttene hans, og henge ham opp på korset.

Når du nå ser ham slik, i dødens alvor, – hør nå hans egne ord om det som sier: Jeg gir mitt liv for sauene.

Våger du ennå å tvile på hans kjærlighet og omsorg for sauene? Velger du ennå heller å tro på ditt eget mørke og løgnaktige hjerte, og djevelen, som sier: «Han er likeglad med deg. Han bryr seg ikke om din nød. Han venter at du skal selv make å seire over ondskapen i deg. Han venter at sauene skal selv forsvare seg mot ulven», osv.

Å, pass deg for slike mørkets brannpiler! La nå endelig Frelseren din få bli for deg det han virkelig er; den evige og ubegripelige ømme omsorgen som ikke en gang kunne se på at folket sultet i ørkenen, eller at en mann hadde en lam hånd. Hvor mye mindre tror du da han ville la din sjel være i nød og fare, uten at han ville gjøre noe med det? Når han tross alt egentlig er kommet til verden for å frelse sjelene!

Jeg ser jo hvordan hele Kristi person og hans mål med å komme til jorden, alt sammen er et eneste stort bevis på en ubegripelig kjærlighet og nød for den fortapte menneskeslekten. Jeg ser at det var også slik han selv ville vi skulle oppfatte det, når han sier: «Ingen har større kjærlighet enn dette, at han setter sitt liv til for sine venner».

Men da har jeg jo virkelig også grunnlag for å trekke denne slutningen; at alt det jeg selv opplever, ser, kjenner og mener, umulig kan være like sikkert som det Kristus beviser ved å gi sitt liv.

Så får han prøve meg, så dypt og så lenge han vil. Overgi meg til djevelen og alt ondt i den grad han finner det tjenlig. Likevel aner jeg at hos ham gjemmer det seg hele tiden et hjerte som blør av inderlig kjærlighet.

Når jeg da lever i nådens tid, dømmes meg selv, men også hele tiden har min trøst i hans barmhjertighet, da skal han aldri for alvor kunne forlate meg. Nei, fordi denne trofaste Herren aldri kan lyve, så er det allerede i hjertet hans glede over en sau som er funnet igjen.

Kort sagt: Det aller største beviset på Kristi kjærlighet er at han gav seg selv og hele sitt liv i denne verden for oss. Dette bør gi deg en slik tro at uansett hvor og hvordan han senere fører deg i livet, så lar du hele tiden dette store beviset være det som gjelder.

På denne måten skal vi i det daglige liv få nytte av det han sier her: Den gode hyrde gir sitt liv for sauene. Slik at uansett hva som måtte tyngre, true, skremme eller pine hjertet vårt, har vi likevel hele tiden en inderlig trøst i hans kjærlighet og hyrdeomsorg. Så vi fortrest mulig vender oss til ham. Han som både hjertelig vil, og i sin allmakt virkelig kan hjelpe i alle ting.